

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 11 ust. 1 lit. e) dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że — niezależnie od art. 1 C pkt 5 zdanie drugie Konwencji dotyczącej statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 r. (Konwencja genewska) — utrata statusu uchodźcy następuje już wtedy, gdy ustała uzasadniona obawa bycia prześladowanym w rozumieniu art. 2 lit. c) dyrektywy, na podstawie której nadany został status uchodźcy, a także nie musi istnieć obawa uchodźcy przed prześladowaniem z innych powodów w rozumieniu art. 2 lit. c) dyrektywy?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: Czy utrata statusu uchodźcy zgodnie z art. 11 ust. 1 lit. e) dyrektywy zakłada ponadto, że w państwie, którego uchodźca jest obywatelem,
 - a) istnieje podmiot zapewniający ochronę w rozumieniu art. 7 ust. 1 dyrektywy i wystarcza przy tym, że zapewnienie ochrony możliwe jest jedynie przy pomocy wielonarodowych oddziałów,
 - b) nie grozi uchodźcy poważna krzywda w rozumieniu art. 15 dyrektywy, prowadząca do przyznania statusu ochrony uzupełniającej w rozumieniu art. 18 dyrektywy oraz/lub
 - c) system bezpieczeństwa jest stabilny i ogólne warunki życia zapewniają minimum egzystencji?
- 3) Czy w sytuacji, gdy ustaną dotychczasowe okoliczności, na podstawie których dana osoba została uznana za uchodźcę, nowe, odrębne okoliczności uzasadniające prześladowanie należy:
 - a) poddać ocenie na podstawie kryterium prawdopodobieństwa, które znajduje zastosowanie w przypadku nadania statusu uchodźcy lub też na korzyść danej osoby stosuje się inne kryterium,
 - b) ocenić przy uwzględnieniu ułatwienia dowodowego, które przewiduje art. 4 ust. 4 dyrektywy?

⁽¹⁾ Dz.U. L 304, str. 12.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 29 kwietnia 2008 r. — Khoshnaw Abdullah przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-177/08)

(2008/C 197/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Khoshnaw Abdullah.

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 11 ust. 1 lit. e) dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że — niezależnie od art. 1 C pkt 5 zdanie drugie Konwencji dotyczącej statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 r. (Konwencja genewska) — utrata statusu uchodźcy następuje już wtedy, gdy ustała uzasadniona obawa bycia prześladowanym w rozumieniu art. 2 lit. c) dyrektywy, na podstawie której nadany został status uchodźcy, a także nie musi istnieć obawa uchodźcy przed prześladowaniem z innych powodów w rozumieniu art. 2 lit. c) dyrektywy?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: Czy utrata statusu uchodźcy zgodnie z art. 11 ust. 1 lit. e) dyrektywy zakłada ponadto, że w państwie, którego uchodźca jest obywatelem,
 - a) istnieje podmiot zapewniający ochronę w rozumieniu art. 7 ust. 1 dyrektywy i wystarcza przy tym, że zapewnienie ochrony możliwe jest jedynie przy pomocy wielonarodowych oddziałów,
 - b) nie grozi uchodźcy poważna krzywda w rozumieniu art. 15 dyrektywy, prowadząca do przyznania statusu ochrony uzupełniającej w rozumieniu art. 18 dyrektywy oraz/lub
 - c) system bezpieczeństwa jest stabilny i ogólne warunki życia zapewniają minimum egzystencji?
- 3) Czy w sytuacji, gdy ustaną dotychczasowe okoliczności, na podstawie których dana osoba została uznana za uchodźcę, nowe, odrębne okoliczności uzasadniające prześladowanie należy:
 - a) poddać ocenie na podstawie kryterium prawdopodobieństwa, które znajduje zastosowanie w przypadku nadania statusu uchodźcy lub też na korzyść danej osoby stosuje się inne kryterium,
 - b) ocenić przy uwzględnieniu ułatwienia dowodowego, które przewiduje art. 4 ust. 4 dyrektywy?

⁽¹⁾ Dz. U. L 304, str. 12.